

मांधातेति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ द्वादशसमोद्वादशवार्षिकः शयइतिपाठे द्वादशहस्तः व्यजीजयद्विजितवान् ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ रोहितान् लोहितभूमदेशान्पद्मशरव
नारदउवाच मांधाताचेद्यौवनाश्वोमृतःसृजयशुश्रुम ॥ देवासुरमनुष्याणांत्रैलोक्यविजयीनृपः ॥ १ ॥ यंदेवावश्विनौगर्भात्पितुःपूर्वचकर्षतुः ॥ मृगयां
विचरन् राजातृषितःक्लान्तवाहनः ॥ २ ॥ धूमं दृष्ट्वागमत्सत्रं पृषदाज्यमवापसः ॥ तं दृष्ट्वा युवनाश्वस्य जठरे सूनुतांगतं ॥ ३ ॥ गर्भाद्विजङ्गतुर्देवावश्विनौभिषजां
वरौ ॥ तं दृष्ट्वा पितुरुत्संगेशयानंदेववर्चसं ॥ ४ ॥ अन्योन्यमब्रुवन्देवाः कमयंधास्यतीतिवै ॥ मामेवायंधयत्वग्रे इति हस्माहवासवः ॥ ५ ॥ ततो गुलिभ्यो हीन्द्रस्य
प्रादुरासीत्पयोमृतं ॥ मांधास्यतीतिकारुण्याद्यदिन्द्रो ह्यन्वकंपयत् ॥ ६ ॥ तस्मात्तु मांधातेत्येवं नाम तस्याद्भुतं कृतं ॥ ततस्तु धारां पयसो घृतस्य च महात्मनः ॥ ७ ॥
तस्यास्येयौवनाश्वस्य पाणि रीन्द्रस्य चास्रवत् ॥ अपि बत्पाणि मिन्द्रस्य स चाप्यन्हाभ्यवर्धत ॥ ८ ॥ सो भवद्वादशसमोद्वादशाहेन वीर्यवान् ॥ इमां च पृथिवीं कृत्वा
मेकान्हासव्यजीजयत् ॥ ९ ॥ धर्मात्मा धृतिमान्वीरः सत्यसंधोजितेन्द्रियः ॥ जनमेजयं सुधन्वानं गयं पूरुं बृहद्रथं ॥ १० ॥ असितं च नृगं चैव मांधातामनुजोजय
त् ॥ उदेति च यतः सूर्यो यत्र च प्रतितिष्ठति ॥ ११ ॥ तत्सर्वं यौवनाश्वस्य मांधातुः क्षेत्रमुच्यते ॥ सोऽश्वमेधशतैरिध्वाराजसूयशतेन च ॥ १२ ॥ अददद्रोहितान्म
त्स्यान्ब्राह्मणेभ्यो विशांपते ॥ हैरण्यान् योजनोत्सेधानां यतान् शतयोजनं ॥ १३ ॥ बहुप्रकारान्सुखादून् भक्ष्यभोज्यान् पर्वतान् ॥ अतिरिक्तं ब्राह्मणेभ्यो भुंजा
नो हीयते जनः ॥ १४ ॥ भक्ष्यान् पाननिचयाः शुशुभुस्त्वन्नपर्वताः ॥ घृतद्रदाः सूपपंकादधिफेनागुडोदकाः ॥ १५ ॥ रुरुधुः पर्वतान्नद्यो मधुक्षीरवहाः शुभाः ॥
देवासुरानरायक्षा गंधर्वारगपक्षिणः ॥ १६ ॥ विप्रास्तत्रागताश्वासन् वेदवेदांगपारगाः ॥ ब्राह्मणाः क्रषयश्चापि नासंस्तत्राविपश्चितः ॥ १७ ॥ समुद्रांतां वसु
मतीं वसुपूर्णां तु सर्वतः ॥ सतां ब्राह्मणसात्कृत्वा जगामास्तं तदानृपः ॥ १८ ॥ गतः पुण्यकृतां लोकान्याप्य स्वयं शसादिशः ॥ स चेन्ममारं सृजय चतुर्भद्रतरस्त्व
या ॥ १९ ॥ पुत्रात्पुण्यतरस्तुभ्यं मापुत्रमनुतप्यथाः ॥ अयज्ज्वानमदाक्षिण्यमभिश्चैत्येति व्याहरन् ॥ २० ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि अभिमन्युवध
पर्वणि षोडशराजकीये द्विषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६२ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥

निमतो वामस्यान्देशविशेषान् हैरण्यान् स्वर्णाकरधुकान् जनोत्सेधान् जनेषु उत्सेधउच्छ्रायोयेषां तान् मत्स्यदशोत्पन्ने हिनद्यावद्यापि परंपरया पूर्वापरौ समुद्रीकृत इति तेषामुच्छ्रितत्वं प्रसिद्धं ॥ १३ ॥ अति
रिक्तमवशिष्टं भुंजानो जम एव हीयते मत्स्वन्वित्यर्थः ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ इति द्रोणपर्वणि टीकायां द्विषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६२ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥